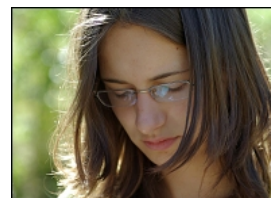

JAK JSME TÁBOŘILI NA KRÁSNÉM OČIMA HABICE

Táborové hemžení kolem TZ Krásné začalo v sobotu 14. srpna kolem poledne. Jen co dojely všechny děti čekal nás, vedoucí skupin, první úkol - sehnat děti do družstev a společně vymyslet názvy.

Úkol to byl jednoduchý pouze zdánlivě. I tak nakonec vznikli Červení připínáčky, Žlutí smajlíci, Modré kontrolky a Zelení žraloci.

Po „orientační vycházce“, která byla pro pár dětí prvním setkáním s mapou a buzolou vůbec, jsme modelovali přívěsky z fima (hmota podobná moduritu) dle názvů družstev.

Večer úspěšně proběhly i „lehce sportovní“ štafety. Ty zamíchaly pořadím až do orientáku následujícího dne, kdy znatelně pomohly „hvězdy OB“ z ostatních skupin a moje družstvo (Žlutí smajlíci) se začalo plácát na chvostu...(no co, soutěžíme přece pro radost a naděje umírá poslední).

Následující den jsme celé dopoledne tvořili knihy. Věc je to dost zdlouhavá a tak někteří sešivali listy do posledních dnů tábora. Odpoledne zase trénink, tentokrát scorelauf na dvacet minut, člověk by nevěřil jak krátká je to doba a kolik bodů jsou některá družstva schopna nasbírat, moji smajlíci tak zůstali stále na chvostu (a naděje stále neumírá, ba naopak, čím jsme horší, tím jsme veselější).

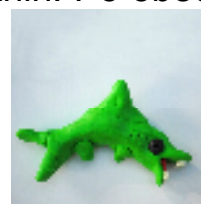
Původní Granátovou trénink)

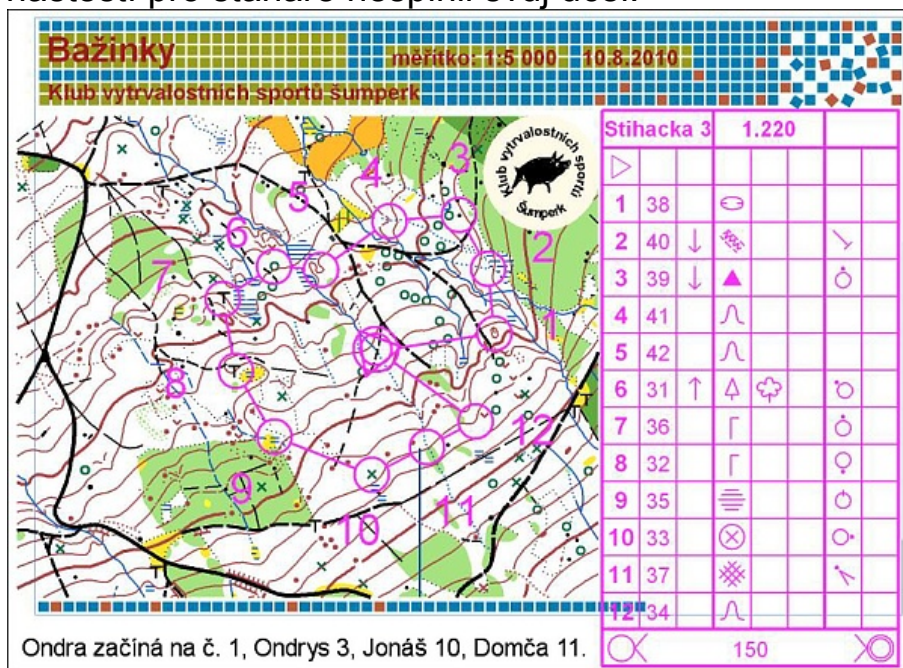
plán, že na horu (kde byl

dojedeme na kole se k radosti kolařů - nenadšenců zrušil kvůli nepřízní počasí, jenž si naplánovalo přivalový déšť čistě náhodou na stejnou hodinu jako my začátek tréninku. Ještě, že v autě je sucho pořád...

Pondělí. Dopoledne jsme opět zaplnili tvořením, tentokrát jsme vyráběli smaltované přívěsky a ve volných chvílích sešivali listy do knih. Po obědě byl opět trénink - okruhy a pro lídry stíhačka na mapě Bažinky. Opět pršelo, dokonce pršelo tak, že z bažinek byla spíš jezírka, ale nevádí, bahno je kamarád. O tom toho ví dost skupinka - František a spol., kteří šli vodě naproti a celý tábor budovali projekt přepouštěcí nádrže, vystavěné

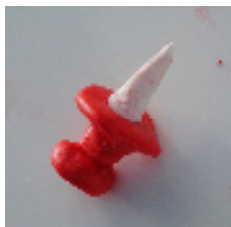
pouze z hlíny a vody, tedy bahna, aby mohli Zedovi vyplavit stan. Projekt naštěstí pro stanaře nesplnil svůj účel.

Úterý. Dopoledne tvoříme, tentokrát trička batikovaná za studena.

Kdo nebatikoval, dodělával knihy. Trička se vyvedla na jedničku a hýřila barvami, prostě super. Večer po tréninku jsme ještě zkoušeli encaustiku-malování voskem (za pomoci žehličky).

Tato technika se mi líbila snad ze všeho nejvíce, protože ať smícháte jakékoli barvy a jakékoli tahy žehličkou, vypadá to skvěle...

Dojet na trénink (Kopka) na kole nám počasí jakž takž dovolilo. A jen co začalo po cestě Novým Malínem pršet dostavily se i drobné technické potíže s bicyklem, naneštěstí mým (no,

to když někdo jezdí krajem silnice mezi ostrými kameny nebo sklem či co to bylo, tak se pak nemá divit, že píchne...). S kolem na střeše auta jsem tak na trénink dojela jako jediný kolař suchá, i když jsem si to v lese, kde už lilo, plně vynahradila. Dvoukolový scorelauf byl pro mne zákeřnější, než jsem čekala a naše družstvo s dvěma ztracenými průkazy a mým ziskem pouze dvouciferného bodového ohodnocení nás spolehlivě drželo na již několikrát zmíněném posledním místě. Naděje ale stále žije...

Středu zaplnil „velký výlet“ na Rabštejn, pro někoho na kole, pro někoho autem na Skřítek a pak pěšky na místo určení. Bylo to super, jen to počasí mohlo být o chlup lepší. Dopoledne jsme skoro celé vymýšleli a secvičovali „hudebně-dramatické“ představení na pátek. A abych nezapomněla, večer vyplnil

(vá)noční orienták v okolí základny. U sběrky na nás čekal svítící vánoční stromeček a pod ním... pro každého malý dárek (a vánoc jsme se nezbavili ani v noci, kdy ve stanu byla podobná teplota jako v prosinci).

Čtvrtek. Poslední „výtvarné tvoření“, tentokrát drátování. Je to dost pracné, ale výsledek stojí za

to. Na programu tréninku jsou tentokrát linie. Po doběhu jsme dostali fix na zakreslení kontrol, ale mně to připadalo spíš jako sportka...no nic, meloun vše napravil.

Večer byl táborák. Hurá!! Prodloužená večerka, buřtíčky, legrace, co víc si přát...

Poslední den. Dopoledne už žádné tvoření, ale dramatická představení jednotlivých družstev a Domčina

superspolku.

Sranda fakt nechyběla, tohle se prostě nedá jinak popsat.

Závěrečné štafety se také povedly a po napínavém konci závodu rozhodlo o pořadí týmů výtvarno, a to tak, že jsme všichni byli první (takže naše naděje měla opravdu smysl).

Celý tábor byl zkrátka super, a vůbec by nevadilo, kdyby trval

déle než jeden kratičký týden.

Jestli jste dočetli až sem tak gratuluji. BINGO! (= jedno z nejčastějších slov na táboře)

HABICE
s přispěním fotek Miloše a Lenona